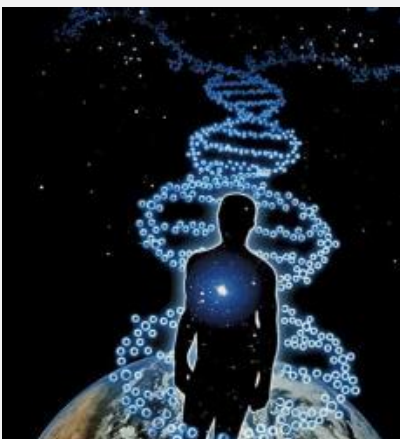

DNA مولکولی جاودانه است

ویلیام هزلتاین پیشگام بیوتیک، زمانی به من گفت...

ویلیام هزلتاین پیشگام بیوتیک، زمانی به من گفت "سرشت زندگی فناپذیری نیست. جاودانگی است؛ DNA مولکولی جاودانه است. این مولکول نخستین بار 5/3 میلیارد سال پیش پدیدار شد. درست همان مولکول، از راه دوبرابر شدگی امروز هم هست...

درست است ما از بین می رویم ولی درباره ی راه هایی در آینده سخن گفته ایم که بتوان این را تغییر داد. نخست دو یا سه برابر کردن طول عمر و شاید، اگر به حد کافی از مغز سردر بیاوریم، گسترش دادن کالبد و مغزمان تا بینهایت و من فکر نمیکنم که این فرآیندی غیر طبیعی باشد"

زیست شناسان تکاملی خاطر نشان کرده اند که فشار تکاملی در سال های زادآوری بر روی جانوران وارد می شود. پس از اینکه جانوری سالهای زادآوری خود را پشت سر گذاشت، شاید در واقع تبدیل به باری در گروه شود و تکامل آن را برای مُردن در پیری برنامه ریزی کرده باشد. پس شاید برای مردن برنامه ریزی شده باشیم. ولی شاید بتوانیم برای زندگی طولانی تر خودمان را از نو برنامه ریزی کنیم.

مثلاً اگر به پستانداران بنگریم، پی میبریم که هرچه پستاندار بزرگتر باشد، متابولیسم (سوخت و ساز بدن) آهسته تر و طول عمر درازتری دارد. مثلاً موشها به ازای وزن بدنشان مقدار عظیمی غذا مصرف و تنها چهار سال عمر می کنند. فیلها نرخ متابولیسمی بسیار آهسته تر دارند و تا 70 سالگی زنده می مانند. اگر متابولیسم با تجمع غذاها متناظر باشد، آنگاه انگار این مفهوم معنا پیدا می کند که اگر نرخ متابولیسم کمتر باشد طول عمر بیشتر می شود. (شاید این توضیحی برای عبارت "خود را از پا انداختن" باشد. زمانی داستانی کوتاه درباره ی یک پری خواندم که به مردی گفت هر آرزویی داشته باشد برآورده می کند. او به سرعت گفت می خواهم 1000 سال عمر کنم. پری آرزویش را برآورده ساخت و او را تبدیل به درخت کرد.)

میچیو کاکو | فیزیک آینده فصل آینده پزشک